

Entisen "Ulkomaisen osaston" (keltainen numerosarja) luetteloon merkityt esineet. Luettelon originaali säilytetään kansat. osastolla.

Inv. T.E.
1958-59.

14560
Italien

2. Ett stycke golfmosaik, bestående af oregelbundna tärningar af ljusgrå och blå-svart (skiffer)sten insänkta i en kalk-blandad massa. Äldre katalogers uppgift: "från Pompeji ärestod" beror väl på en förvexling af ärestod och stad. Förärad af kyrkoherden P.U.F. Sadelin. Ver. B. s. 7. Färllings kat. Utl. afd. n:r 1.

Italien

7. Ett stycke mosaik, bildadt af små oregelbundna stentärningar, hvilkas yttre sida är öfverdragen med guldglänsande glasyr. Tärningarna äro intryckta i en gips-massa, hvari små träspilror synas. Detta mosaikfragment är funnet 1830 vid gräfningarna i Herçulanum. Föräradt af handl. G. Fr. Böningh i Reval. Cons. prot. den 9 mars 1833 § 5. Ver B. s. 1. o. 25. Färllings kat. Utl. afd. n:r 5.

Italien

12. Lerlampa med bilden af en grip i svag relief. Funnen i Pompeji. Färllings katalog, Utl. afd n:r 3.

14560

Italien

13. Oljekärl af ler, nästan klotformigt, men nedåt afsmalnande, så att kärlet ej kan stå upprätt. "Troligen" från Pompeji. Färlings kat. n:º 10.

Italien

14. Oljekärl af ler, nästan klotformigt. Fyndorten okänd. Färlings kat. Utl. afd. n:º 9.

Italien

15-16. Tvänne fotstycken af sönderslagna större lerkärl. Fyndort oangifven. Färlings kat. Utl. afd. n:º 11-12.

Italien

17. Lerkärl till formen likt ett hoptryckt klot med oval öppning på sidan, på öfre sidan ett krokformigt handtag; pjesen är svartmålad. "Troligen från Pompeji". Färlings kat. Utl. afd. n:º 13.

Italien

18. Hufvudet af en statyett af ler, funnet bland brända kol i en urna i Paestum. Färlings kat. Utl. afd. n:º 7.

Italien

19. Etruskisk vas. (Attisk Lekythos).

Egypten

26-28. Gipsafgjutningar af åtskilliga egyptiska antiqviteter. Förärade av Dr. Joh. Burchart i Reval. Cons. prot. den 14 Okt. 1834 § 10. Ver. B.J.2. Utom specifikation; dock föras hit.

26. Gipsafgjutning af en egyptisk grafsten 46.5 cm hög, 29.5 cm bred, öfre kanten bågformig. Enligt J. Lieblein (Die Aegyptischen Denkmäler in St. Petersburg, Helsingfors, Upsala

14560

Egypten

und Copenhagen. Christiania 1873, sid. 71.) tillhör stelen Anchor - anch. Hans hustru Hapin och son Amenemha nämnas i inskriptionen. Originallet från XII. dynastin. Färlings kat. Utl. afd. n:r 23.

27. Gipsafgiutning af en egyptisk grafsten, 60 cm hög, 38 cm bred, fullkomligt rektangulär. De inristade figurerna och inskriptionen omgivas på alla utom nedersta sidan af en upphöjd ram. Enligt Lieblein (l. c. ss. 71-74) tillhör stelen Saherta Aui. Hans moder var husfrun (Hausherrin) Xertuhet, ett namn som återfinnes på XIII dynastins monumenter, och fadren kallas "den större Heska i Antef-huset Amonaa". Hans hustru och flere personer nämnas; bland dem äfven en uppassare, tjennare vid den furstliga taffeln och en skrifvare i det stora Chent-Chonsu (Chent-harem?). Grafstenen är från den XIII dynastins tid. Färlings kat. Utl. afd. n:r 24.

28. Gipsafgiutning af en urna, hvars lock har formen af ett hundhufvud. 50 cm. hög. Färlings kat. Utl. afd. n:o 25.

Egypten

34. Liten mumiestatyett af terra cotta. Förärad af densamma som föreg. 33. (löstnanten vid kgl. Svenska Flottan O. Castegren).

14560

Egypten

Ver. B. s. 44. Färlings kat., Utl. afd. 39.

Carthago

43. En lerartad sten med aftryck af ett människofigur; enligt uppgift funnen i nejd-
den af Carthago. Förärad af Coopv. Skeppa-
ren Christ. Wennerholm i Nykarleby. Cons.
prot. den 5 maj 1847 § 9. Ver. B. s. 49.
Förekommer senast i Holmbergs kat. s. 140.

Sverige

(Skåne)

(V. 1849)

356-379. Tjugufyra (24) st. stenyxor af
mycket varierande form och storlek, tre af
finkornig, kvartzig bergart, de öfriga, der-
ibland fyra oslipade, af flinta. Uppsamlade
jemte följande nummer i Skåne och förärade
af Kemie Professoren Berlin i Lund. Cons.
prot. 1849 14/111 § 28; Ver. B., s. 85. o. 89;
Färlings kat. 378-83, 385-98, 405-7 och 413.
De åtföljdes af en stenyxa med skafthål,
hvilken saknas, såsom det tyckes, redan i
Holmbergs tryckta kat. s. 23, och torde fin-
nas bland dylika yxor med okänd fyndort i
Finska Afd t. ex. Flgs kat. n:r 1907-8.

Sverige

(Skåne)

380a-d. 381a-b. Sex (6) st. hålmejslar af
flinta, deribland 2 smalmejslar. Förärade
jemte föregående nr. Flgs kat. 421-4, 425 a
426.

Sverige

(Skåne)

388 puuttuu

382-387. 389-391. Tio (10) st. halfmånformiga
knifvar af olika storlek, förärade jemte
föregående nummer. Flgs kat. n.ris 428-33,
436, 443 och 446-7.

- 14560
Sverige
(Skåne)
Sverige
(Skåne)
392. Borr af flinta, förärad jemte föreg.
Flgs kat. nr 438.
- 393-404. Tolf (12) st. spjutspetsar af flinta, deribland tvenne afbrutna; förärade jemte föreg. nummer. Flgs kat. 456, 458-60, 462-63, 464-68, o. 470.
- Sverige
(Skåne)
- 405-411. Sju (7) st. trekantiga pilspetsar, förärade jemte föreg. nr. Flgs kat. 449-55. Åtföljdes af 2 små pilspetsar, hvilka saknas redan i Holmbergs tryckta kat. s. 23.
- Sverige
(Skåne)
413 puuttuu
- 412-413. Två (2) st. brynstenar, förärade jemte föreg. nr. Flgs kat. 417. Den andra saknas redan i Ignatii kat., der denne återstående (af sandsten) upptogs såsom rätmejsel.
- Sverige
(Skåne)
418 puuttuu
- 414-418. Fem (5) st. trissor med hål, af något lergods, förärade jemte föreg. Flgs kat. 473. Den femte saknades redan af Ignatius.
- Sverige
(Skåne)
puuttuvat
- 419-420. Två (2) st. runda kulor eller lassostenar(?) förärade jemte föreg. Upptagna endast i Reinholms kat. s. 88. saknas.
- Sverige
(Skåne)
421. Flintkärna, hvaraf flisor afhuggits. Upptagen blott i Reinholms kat. s. 88.
- Sverige
(Skåne)
- 422-427. Sex (6) st. flintspånor, förärade jemte föreg. nummer. Flgs kat. n.ris 437, 439-41, 444 o. 445.

14560
Sverige
(Skåne)

451-455. Skånska fornfynd, förärade till Museum af Amanuensen vid Lunds Historiska Museum och Myntkabinett Magister Nils G. Bruzelius 1852. Jfr, Reinholms kat. s. 88.

451. Väslipad flintyxe, funnen i östra Grefve socken i Skåne 1847. Flgs kat. 402, Ignatii kat. 11, i hvilka yxen troligen förvexlats med resp. n. ris 401 o. 8, hvilken är betecknad med "J Brzs".

452. Oslipad rätmejsel af flinta, funnen i Östra Verlinge socken 1852. Färlings kat. n. 400.

453-54. Två spjutspetsar, den längre funnen i Östra Verlinge socken. Frigs kat. n. 469 o. 471.

455. Afbildning i gips af en gjutform för brons^scelt. Reinholms kat. s. 88.

Sverige
(Skåne)

456-468. Skånska fornfynd, förärade af Prosten i Thommarps pastorat i Skåne Johan Bruzelius 1852. Tillsammans 15 stenredskap från jordhögar (grafvar) i Skåne. Reinholms kat. s. 88. Ett saknas numera:

456. Väslipad flintyxe, funnen i Haglösa i Skåne 1847. Färlings kat. nr 401.

457-458. Två flintyxor, blott delvis slipade; den större funnen i Trelleborg, den mindre i östra Vörlinge i Skåne 1841. Frigs kat. nr 403 o 399.

459. Liten flintyxe med oslipade smalsidor. Frigs kat. nr 304.

14560
Sverige
(Skåne)

460-461. Två st. stora, oslipade flintyxor. Frgs kat. n. 404 och 408. Ign. kat. n. 30 o. 31.
462. Bred hålmejsel af flinta. Flgs kat. n. 427. Ign. kat. n. 39. Funnen i Kyrkotöjunge i Skåne.
463. Oslipad rätmejsel af flinta. Frigs kat. n. 416.
464. Halfmånsformig flintknif. Frigs kat. n. 434. Ign. kat. n. 51.
465. a-b. 466. Tre st. flintspånor. Frigs kat. 435, 442 o. 448.
467-468. Två st. trissor af lergods. Frigs kat. n. 472.

Sverige
(Skåne)

469-480. Stenredskap från Skåne, upptagna i Ignatii och Färlings kataloger utan uppgift om densammas föräring till museum:

469-470. Två smala flintyxor, den ena helt den andra delvis oslipad. Frigs kat. n. 414-415.
471 a-b. 472-474. Fem st. breda och en smal oslipad rätmejsel af flinta. Frigs kat. n. 409-412 o. 419.
475. Ett st. bred hålmejsel af flinta. Frigs kat. n. 420.
476-477. En smal och en afbruten bred spjutspets af flinta. Frigs kat. n. 461. 1208.
478-479. Två st. dolkar, den större afbruten; båda af flinta. Frigs kat. n. 457. 1209.
480. Mycket bred rätmejsel af serpentin i Frigs kat. n. 418.

14560

Sverige

480b. o. 480c. Rätyxe o. dolk af flinta, funna i närh. af Ystad. Förärade af rektor K.G. Bruzelius. Frlgs kat. 1210-1211.

Egypten

514-515. Två skalbaggar af lera; den förra större, ljusgrå med spår af blå färg i ingröpningarna, på undre sidan, som är plan, tre rader hieroglyfer, den senare helt blågrönt glacerad, betydligt tunnare och mindre än den andra samt genomborrad i kanten på fem ställen. Dessa fornegyptiska(?) pjecker föreställa "förmodligen Ateuchus sacer Latreille" och äro af Wallin hemtade "från Arabien eller Egypten". Frlgs kat. 529 o. 530. Reinhlms kat. s. 84. Åtföljde såsom gåfva förutnämnda, inlösta föremål.

Australien
puuttuu

560b. Rätyxe af kiselskiffer. Förärad af Prof. A. Arppe. Frlgs kat. 551.

Pompeji

562. Liten flaskformig vas med handtag. Mynningen har vanlig antik trattform, halsen knapt lillfingerstjock, buken nedtryckt (rof-formig). Vasen är svartmålad och derpå ses i rött utförd en vattenfögel jemte en växtslinga på hvardera sidan. Tillsammans med följande nummer förärad af ingenjören Kars-tens (1858) och enligt uppgift funna i Pompeji. Frlgs kat. 554.

Pompeji

563. Stående qvinlig statyett af terracotta. Bilden är så skadad att närmare be-

14560

Pompeji

skrifning knapt möjlig, emedan alla utstående delar äro slätslipna. Den venstra armen ligger utmed kroppen fasthållande något ourskiljebart föremål, högra armen afbruten. Från hufvudet synes en slöja ha hängtt ned, eljes kan af drägten ej annat urskiljas än en grupp parallel veck nedtill. Ryggsidan slät, oarbetad. Färlingskat. 555.

Pompeji

564. Sittande qvinlig statyett af terra cotta. Öfversta delen af hufvudet borta, likaså pannan och näsan, ett stycke på högra sidan från knät till smalbenet samt stolen. I ryggen ett rundt hål. Denna figur är eljest mindre sliten än föregående. Med högra handen fasthåller gestalten i skötet ett rundt platt föremål med en knapp midt i, den venstra hvilar gömd under drägens veck på knät. Förärad jemte föreg. Frlgs kat. 556.

Pompeji

564. Lampa af terra cotta, grå till färgen. Formen temligen aflång, men eljes lik de vanliga. Under till läses i tysk skrift: "gekäuft in Pompeji den 9 Juli 1829". Förärad jemte föreg. Frlgs kat. 553.

Grekland

627. Fragmenter af en vas af archaistisk stil, i januari månad 1859 uppgräfd på ön Melos och samma år förärad af marinlöjtnanten Gadd. Tvivelaktigt om vasen ursprungligen varit hel, ty endast omkring

14560

Grekland

2/3 finnes kvar i många stycken. På den ljusgula grunden är dekorationen utförd i svart, med konturristningar. Vasen har troligen varit med tre figurgrupper sirad. Två af dem, nästan alldeles lika, bestå af två par dansande satyrer och bacchantinnor och mellan dem en gammal man ^{med} en fackla. Grupperna skilda från hvarandra genom palmett ornament. Vasen har uppåtstående öron.
Ver. B. 144. Frlgs kat.?

Egypten

628. Afbildning af en mumie af bränd le-
ra med grönaktig glasyr. Pjecen är ungefär
4 tum lång. Förärad af Öfvermasmästaren J.A.
Wathén 1860. Ver. B. s. 173. Frlgs kat. nr
615.

England

645. Madonna statyett af hvit marmor, "upp-
gräfvnen på ön Cito nära Cyra i turkiska
arkipelagen och till Finland befordrad af
Magister Fredrik Hyrén, hvilken ~~si~~ egenskap
af tjänsteman vid Ryska Missionen i Cons-
tantinopel uppköpt den på en resa från
Athen till Smyrna". Statyetten är handt-
verksmessigt gjord. Barnet, hvars hufvud är
afbrutet, är ej ens uthugget utan samman-
står midt i moderns massa. Figuren har va-
rit målad; tydliga spår af färger kvarstå
i vecken. Höjden ungefär $1 \frac{1}{2}$ qv. Ver. B.
s. 176. H.bergs kat. s. 142. Frlgs kat. 628.

14560

Tyskland
(Romerska
antiqv.)

646-658. Föräringar af apotekaren W. Salingre.
Romerska antiqviteter, funna i närheten af
Wiesbaden. Komna till museet 1860. Ver. B.
177 o. 180. H.bergs kat. 140.

646. Liten lampa af lera, ljusgul. Två
hål för veckar. Handtaget palmettformigt;
på öfvre sidan af lampan en delfin i
relief. Frlgs kat. 629.

648 puuttuu

647-648. Tvänne "mantelbärare" af brons.

Består af två vid hvarandra hängande de-
lar: hake och ögla; den förra ornerad.
Frlgs kat. 630.

649. En bronsfibula, enl. Hans Hildebrand,
Antq. Tidskrift III s. 61, ett "bukligt båg-
spänne"; ett sådant afbildadt på samma
ställe n:o 33, bland italienska bågspän-
nen. Bilden, hvars original är funnet i
Etrurien, är orneradt såsom detta med
lineära sirat. Frlgs kat. 633.

650. Bågspänne af brons; bågdel^{en} rak;
lik en häst, manen tecknad med punkter.
Frlgs kat. 632.

651-652. Två nyckelringar af brons. Från
den större ringen utgår ^{åt} sidan ett enkelt
rör, från den mindre en nyckel med fem
tänder. Frlgs kat. 634 o. 635.

653. "Fanstångs prydnad" - spetsen af en
fanstång med utspringande knä- af brons.
Färlings kat. 637.

654. Hårnål af brons. Ungefär 1 qv. lång;
hufvudändan en ring med kors; öfversta
öglan afbruten. En hårnål, lik denna, af-
bildad, Lindenschmit, Die Alterthümer unse-

14560

Tyskland.

rer heidn. Vorzeit I. Heft IV. Taf. 4.
Färlings kat. 641.

655. Bronsring; den breda mot bladen
sig vidgande delen refflad. I klacken
camée med fint utarbetad grupp: Leda
med svanen. Färlings kat. 639.

656. Nyckel af brons af ännu vanlig
form; rörmynningen skadad. Färlings kat.
640.

657. Perlband. De olika stora perlor-
na äro trädde på messingstråd. En blå-
hvit, andra gröna, bruna, grå. Färlings
kat. 638.

658. Den runda plåten af ett spänne,
som torde vara af frankiskt ursprung
(merovingisk?). Midterst spår av sirat
grön och röd emalj; der omkring en
krets af ornament af hvilka fyra (d. ä.
hvarann) äro hjertformiga. Starka spår
af förgyllning kvarstå. På bakre si-
spår
dan synas af öglornas lödning. Färlings
kat. 636.

Tyskland

659. Gammal germansk pilspets. Sjelfva
stommen af ben; i skårorna på hvarde-
ra sidan tunna stycken af flinta, fäs-
tade med något svart ämne. Färlings
kat. 642.

Egypten

660. Sarkofag med lock, enligt uppgift, ut-
vald i Alexandria af Prof. Georg Wallin och
sedan hitförd samt enligt katalogen, för-
ärad till museum af marinlöjtnanten Devienne
år 1860. Under transporten lär den mumie,
sarkofagen innehållit, borttagits och för-
svunnit. Sarkofagens inskriptioner äro läs-

14560
Egypten.

ta och minnesmärket beskrifvet af egyptologen, professor Lieblein i Kristiania, som anser det icke kunna vara äldre än XXVI:te dynastin (678-527 f. Kr. f.). Kistan är gjord åt chefen för byggarene i Amonhuset (templet) Anchefenamon.

Utanpå locket läsas följande inskrifter: "Guden Osiris unne den osirianske mästaren för byggarene i Amonhuset vid namn Anchefenamon, sonen till mästaren för byggarene i Amonhuset Tetchonfuaufan, Anchefenamons son Nespeaas, son, att nedgå i det inre af Amenthes (Inskriften är) gjord af hans (den döde Anchefenamons) son, af mästaren för byggarene i Amonhuset Nespeherba, för att låta (den dödes) namn lefva".

I eremitaget i St. Petersburg finnes ett fragment af en till stil och kolorit liknande sarkofag, äfven den gjord åt en Amonprest Anchefenamon. Men föröfrigt äro såväl detta som den dödes anförvandters namn okända. Båda sarkofagerna tillhöra otvifvelaktigt samma tid och måste, att döma af namn och titlar, ursprungligen vara komna från Theben eller de thebanska grafvarna. Närmare fynduppgifter saknas.

Ytterligare läses på locket: "Detta är en offergåfva åt Ra Hormachu Tum i det stora huset, den ärevärdige guden, som synes vid horisonten och upplyser jorden genom sina ögons glans, åt Osiris, evighetens herre i Amenthes, den store guden, herren i Abydos. Må dem behaga dödsoffret, bestående i tusenden af gåfvor, tusenden af tjurar och gäss,

14560

Egypten.

och tusenden af rökelsekorn, tusenden af tyger/ i alla goda och rena föremål för den Osirianska mästaren för byggarene i Amonhuset vid namn Anchefenamon.

Detta är en offergåfva åt Osiris, evighetens herre, som bor i Amenthes, den store guden, herren i Abydos, åt Unnofer, livets konung, åt Isis, gudarnarnas stora moder, himmelens herskarinna, solens öga, husets goda herskarinna: må de unna, att du utgår och ingår i hjertats fröjd, att du vandrar hit och dit såsom ...".

På sarkofagens sidor, likaledes utvändigt, löper ofvan ett hieroglyfband, hvilket innehåller följande tvenne emot hvarandra löpande inskrifter: "Osiris, himmelens herre, evighetens konung! Detta är en offergåfva åt Ra Hormachu Tum, de båda världarnes herre i det sydliga On, den store guden, himmelens herre, som synes vid horisonten, åt Anubis, herren i Toser, Phoenixstadens herre, som är i staden Ut, som bor i det gudomliga pelarhuset, den store Guden, som skänker sin omsorg i underjorden åt Isis, gudarnes stora moder, solens öga, alla gudars herskarinna, åt de store gudarnas krets i himmelen, åt de store gudarnas krets på jorden, åt de store gudarnes krets i vester, åt de stora gudarnes krets i öster, åt de stora gudarnes krets i Ger och åt de stora gudarnes krets i Kampstaden. Må dem behaga döds-offret: tjurar, gäss, rökelse, tyger, alla goda och rena föremål och alla söta saker

14560
Egypten.

för den osirianska mästaren för byggarene i Amonhuset Anchefenamon.

Osiris, himmelens herre, evighetens konung. Detta är en offergåfvå åt Ra Hormachu Tum de båda världarnes herre i det sydliga On, den store guden, himmelens herre, som synes vid horisonten, åt Unnofer, lifvets konung, åt Anubis, herren i Toser, Phoenixstadens herre, som är i staden Ut, som bor i den gudomliga pelarsalen, den store guden, som öppnat(?) underjorden, åt den stora gudakretsen i Kampstaden, åt den stora gudakretsen i underjorden, åt den stora gudakretsen i den gudomliga pelarsalen och åt den stora gudakretsen i staden Ut. Må dem behaga tusende af offergåfvor, tusende af Tefa, tusende af bröd, tusende af tjurar, tusende af gäss, tusende af rökelsekorn, tusende af tyger, tusende af alla goda och rena föremål och tusende af alla söta föremål åt den osirianska mästaren för murarene Anchefenamon".

Under detta hieroglyfband ses följande framställningar: På ena sidan drages himlabarken af tio manliga och qvinliga gestalter, framför hvilka nio genier framskrida. På andra sidan drages mumien, lagd på en vagn, af fem personer, framför hvilka skrida klagande qvinnor, prester och offerbärare. Inskriften, som är ordnad i vertikala kolumner, lyder i öfversättning:

"Ärad af Nephthys, gudarnes syster, husets herskarinna, som är i begravningsrummet. Må dem behaga alla offergåfvor.

14560

Egypten.

Ärad af Ptah Sokar Osiris, begravningsrummets herre. Må dem behaga offergåfvor.

Ärad af Anubis, herren i Toser, Phoenixstadens herre, som är i staden Ut (eller Tua) och bor i den gudomliga pelarsalen.

Ärad af Isis, den stora modren, himlens herskarinna, solens öga, husets herskarinna.

Ärad af Osiris, himmelens herre, den store guden, som synes i horisonten: må dem behaga offergåfvor etc.

Tala om Nephthys, den stora gudinnan i Ont; hon är den höga gudinnan i det goda huset etc.

Ärad af Anubis, herren i Toser, Phoenixstadens herre, som är i staden Ut etc.

Ärad af Aramest i det hon framgår af gudens lif etc. etc.

Under denna framställning med åtföljande i vertikala kolumner ordnad text, finnes åter ett hieroglyfband, som innehåller följande tvenne emot hvarandra löpande inskrifter:

"Osiris himmelens herre, evighetens konung! Detta är en offergåfva åt ...i Amenthes, den store guden, himlens herre, som synes vid horisonten, åt Ptah Sokar Osiris, sarkofagkammarens herre, åt Unnofer, livvets konung, åt Nephthys, gudarnes syster, husets herskarinna, som är i sarkofagkammaren, åt Anubis, herren i Tofer, som är i staden Ut (eller Tu), den store guden, himlens herre, som är i den gudomliga pelarsalen, den förste funktionären i rättfärdighetens sal; åt den stora guda-

14560

Egypten

kretsen i Abydos, åt den stora gudakretsen i Cher och åt den stora gudakretsen i staden Tu (eller Ut). Må dem behaga döds-offer etc.

Osiris himlens herre evighetens konung! Detta är en offergåfva åt Osiris ..., som är i Amenthus, den store guden ..., åt Anubis, Phoenixstadens herre, som är i staden Tu (eller Ut), som bor i den gudomliga pelarsalen, den store guden himlens herre, som skänker sin omsorg i underjorden, åt Nephthys, gudarnes syster, husets husherrinna, som är i sarkofagrummet, åt himmelens och jordens stora gudakrets, åt vesterns och österns stora gudakrets, åt den stora gudakretsen i Abydos och åt den stora gudakretsen i On. Må dem behaga tusenden af etc.".

På sarkofagens båda inre sidor sitter den aflidne med sin fru, emottagande offergåfvor. Frun är betecknad:

"Hans fru, husherskarinnan, gudarnes konung, Amon Ras pallahid, Tent-pernub."

På sarkofagens botten stå gudinnorna Isis och Nephthys i tillbedjande ställning framför och bakom en konung, på hvars namnsköldar läses:

"Raser-ka, solens arfving, Amonhotep, konung i Theben, i sitt land och sin stad".

Utan tvifvel menas här Amenophis I, som synes blifvit i senare tider dyrkad som Gud. Till denna framställning hör följande inskrift:

"Tala om Nephthys, gudarnas syster, hu-

14560

Egypten.

sets herskarinna, som är i sarkofagrummet, himlens herskarinna, solens öga, alla gudars herskarinna, det stora Uza-ögat, de båda världarnas herskarinna; hon unne dig hvila i det inre av Amenthes, henne må behaga offergåfver, bestående i tusenden af etc. ...

Palestina

721. Vas af bränd lera. Nästan klotformig buk, liten koppformig mynning på kort hals; handtaget sträcker sig ofvanför mynningen. Undertill med blyerts: Baron de Klinkowström (trol. hemtat pjecen). Förärad af Dr. H.A. Reinholm 1864. Ver. B. s. 219. Frlgs kat. n:o 707.

Italien

732. Apotekarkolf af glas, 12 cm lång, funnen i jorden vid gräfning å det ställe der det gamla Cumae var beläget. Förärad af docenten C.G. Estlander 1865. Ver. B. 240. Frlgs kat. 721.

Ryssland

752. Ett stycke murbruk från ruinerna af forna mamaiska hufvudstaden Saraj vid Sockersjön nära floden Kalguta i guvernementet Saratow. Stycket öfverdraget med glasyr, blått, grönt, gult, hvitt. Föräradt af Titulärrådet A. Lagerstedt. Ver. B. 265. Frlgs kat. 737.

Ryssland

753. Simpel vas af bränd lera, 10 cm hög. Handtag, vid mynningen, ej annan sirning än par tre streck. Med bläck skrifvet: hittad af A. Lagerstedt $\frac{27}{15}$ Octob. 1842 i Ruin af

14560	fordna staden Saraj. Förärad jemte föreg.	
Ryssland	Ver. B. 265. Frlgs kat. 736.	
Kaukasien	754. <u>Gipsafgjutning af en hålyxe af serpentin</u> , tillhörande St. Petersburgska Vetenskaps Akademiens samling. Originallet är köpt i Pätigorsk, Stavropolska guvernementet/ af generaliskan A.M. Raievsky. Ver. B. s. 265 o. 291. Målad hvit med svarta strimmor. Frlgs kat. s. 110.	-- i Kaukasien. Förärad den 1 nov. 1866 --
Kaukasien	755. <u>Gipsafgjutning af en kilformig hammare</u> af diorit, funnen i Erivanska guvernementet, Nahitschevanska kretsen i en saltanledning, numera tillhörig Vetenskaps Akad. i St. Petersburg. Förärad jemte föreg. Frlgs kat?	
Kaukasien puuttuu	756. <u>Gipsafgjutning af ett bröstsmykke</u> af brons, funnet i Tschertschna vid stranden af floden Argun, nära fästet Vosdoischenska i Kaukasien, numera tillhörigt Vet. Akad. i St. Petersburg. Smycket liknar närmast en fogel med utbredda vingar; på nedre sidan hänga aflånga ringar från en mängd hål vid kanten. Afgjutningar är bronserad. Förärad jemte föreg. Frlgs kat. s. 110.	
Kaukasien	757. <u>Grönmålad gipsafgjutning af ett bronsspänne</u> funnet på samma ställe och tillhörande samma samling som föreg. Förärad jemte föreg. Frlgs. kat. s. 110.	
Kaukasien	758. <u>Grönmålad gipsafgjutning af ett bronsarmband</u> , funnet på samma ställe och till-	

14560

Kaukasien

hörande samma samling som föreg. Förärad jemte föreg. Frlgs kat. s. 110.

Ryssland

761. Fotangel af jern med fyra ungefär tumslånga spetsar, af hvilka två hafva hullingar, afsedd att utkastas på marken för att skada hästhofvarne i krig - funnen år 1820 en fot under jorden i närheten af Novgorod. Förärad jemte föreg. (af general Cygnaeus). Frlgs kat. 788.

Ryssland

762. "En sandsten af egendomlig form, funnen i närheten af Grodno". Ej upptagen hos Frlgs. Sannolikt en brunaktig sandfärgad sten, formad som bestode den af flere sammanvuxna potätis, hvarvid fästad n:o 280. Har ej något att göra med etnografi. Förärad jemte föreg. Ignatii kat. 280.

Italien

764. En liten bevingad phallusbild af brons med en ring för att fästas på band. Funnen i Pompeji och förärad af Docenten C. Synnerberg. Ver. B. s. 306. Frlgs kat. 792.

Italien

818. Bronsföremål, funna i Roms omgifningar, år 1868 förärade af docenten dr. K.F. Ignatius, nämligen:

a) två nycklar, bestående af en bredare genombruten axdel samt derifrån utgående kort ten;

b) ett manshufvud, erinrande om någon imperatorsbyst; torde tjenat till prydnad på en staf eller något dylikt;

c) Liten statvett af en barbarisk man (slaf), som bär en tygrulle på venstra

14560

Italien

armen.

d) bågdel af ett spänne, prydd med människohufvud. Se Ver. B. s. 334. Frlgs kat. 620.

Italien

819. "Stycken af en marmorpaneling och af mosaikinfattningen" från Caesarernas palats å Palatinska kullen i Rom. Förärade jemte förg. Frlgs kat. 793.

Egypten

823. En liten figura af bränd lera, föreställande en mumie, funnen i grafvarna vid Giszch-pyramiderna. Förärad jemte föreg. (af Statsrådet Harald Furuhjelm) - Sannolikt en, från hvilken nummerlappen bortfallit. Ver. B. 337 o. 384. Färlings kat. 798.

Danmark

879. b=c. Fyra flintknifvar, funna i Aalborg. Förärade af Hofråd. F. Rabbe. Frlgs kat. 892-895.

Azow

884 b. Kymmenen pronssista nuolenkärkeä, joista yksi on kaksisulkainen (vrt. J.R. An Atlassissa kuv. 261) ja kaikki muut kolmesulkaisia. Näistä viimeksimainituista on neljällä pidennetty varsiputki, niinkuin kuv. 263 ja 265, mutta viidellä lyhyt, joka ei ulotu okaita korkeammalle samoin kuin kuv. 264 sanotussa Atlassissa. - Paitsi näitä kuuluu kokoelmaan ympyriäisellä reiällä varustettu esine pronssista. Kts. S.M. Ysen pöytäk. 9/1 1871 § 5. Sen verif. s. 109 ja Hist. Etnografmuseets Verif. 1828-1876 siv. 497:6, joissa paikoissa mainitaan pormestari J. Nygrénin lahjoittaneen 4 nuolenkärkeä ynnä

14560

Azow

pronssisen esineen. Mitenkä näitä nuolenkärkiä on karttunut 10:teen saakka, ei mainita.

Egypten

885 b. Två små scarabaer af terra cotta, grönglaserade, funna i forntida grafvar. Hieroglyftecknen på undre sidan olika. Förärade af Hofrådet F. Rabbe 1872. Frlgs kat. 891.

Polen

puuttuu

886. Ring, bildad af en slät bronssten; den ena ändan tvärt afbruten, den andra utplattad och S-formigt tillbakaböjd. - Funnen 1856 i en graf vid byn Xlazenica, 3 $\frac{1}{2}$ mil från Warschau och gifven af arkitekten B. Podczaszynski i Warschau åt mag. J.R. Aspelin, som förärat dem till F. Fornminnesf. 29. 9. 1873. Närmare uppgifter F. Ff. Ver. B.J. 583. Frlgs kat. 1076.

Polen

b. Egendomligt, antagl. till glattning användt stenredskap 0,136 m långt, likn. en vaggmedformig hacka; f. vid upptagandet af torf på 2 arschins djup i Vilhovisch socken inom guvernementet Suvalki i Polen. Förärad af öfverste Bergenstråle. Frlgs kat. n. 1216.

Polen

887. Ring, bildad af silversten, lik föregående. Funnen i en grafhög nära staden Bielsk jemte 3 andra af samma form. Eljes såsom föreg. F. Ff. Ver. B. s. 584-585. Frlgs kat. 1077.

Bender

puuttuu

b. Murbruksbit från foten till Karl XII hus i Bender. Skänkt af öfverste Nyberg

14560

Bender

till Hist. museet d. 22/IV 1874 jämte en benbit från svenska grafvar därsammastädes. Se verif. boken (1828-76) s. 676.

Krim

915-931. Förärade af gardes-artilleri öfversten Eliel Jean Philipenko, utgörande fynd, hvilka öfversten till det mesta sjelf gjort vid Kertsch på Krim åren 1868-1871. Föräringen skett 1875 genom doktor H.A. Reinholm. Ver. B. s. 757. Ej förut katalogiserade.

Lergods m.m.

915. Fragment af en grekisk vas, två bitar från handtaget och en dito nedanför halsen. Glasyren svart, ornering samt ett mans- och ett qvinnohufvud i terracotta färg.

916. Simpel vas, 8 tum hög, med handtag; sirad med tre band omkring buken i ljusare färg.

917. Liten vas, 2 $\frac{1}{2}$ tum hög, med handtag, svart glaserad, ett slags palmettornament i rött.

918. Simpel vas, omålad och osirad, 4 $\frac{1}{2}$ tum hög, utan handtag.

919. Handtag af något kärl, hvarpå inpressadt: A N T I M A X O Y, omåladt.

920. Liten skål eller kopp, simpel, oornerad, invändigt mycket röd bränd-lerfärg. 3 $\frac{1}{4}$ tum vid i mynningen.

921. Liten stympad pyramid, 3 $\frac{1}{4}$ tum hög, hål genom öfre delen.

922. Stycke af ett slags tegel med namnet M E A O N T.

923. Bit af rappning; en yta slätfaconerad.

14560

Krim

924. Lampa med två öppningar för öppningar för vekar; mörk till färgen.

Den ena mynningen skadad.

925. Hufvud= och bröstdelen af en terracotta statyett, som föreställt en manlig person; armarna afbrutna.

926. Blå glasperla med hvita kretsfläckar.

927. Perla, $1 \frac{1}{2}$ tum lång, gulgrå med hvita bandlinier.

928. Något fyrsidigt verktyg af gråaktig stenart, omsorgsfullt borraradt hål genom öfra ändan.

929. Glasflaska, liten buk, lång hals; $4 \frac{1}{2}$ tum hög, blågrön färg.

930. En do, buken hoptryckt $2 \frac{3}{4}$ tum i diameter, halsen lång och smal; flaskans hela höjd $6 \frac{1}{2}$ tum.

puuttuu

931. Glasvas med handtag på hvardera sidan; $6 \frac{1}{2}$ t. hög; mynningen sönderlagen, 2 bitar i behåll.

Ungern

940. Två små rhomboidformiga tegel, sannolikt från ett^{af} dylika lagd golf. funna jemte följande 2 nummer samt öst= och vestromerska mynt vid staden Szombathely i Ungern, der en romersk koloni varit belägen. Förärade af Doktor Otto Donner till F.Fgn 18. X 1875.

Ungern

941. Liten lampa af simpelt utförande af terracotta, hör tillsammans med föreg.

Ungern

942. Foten af ett glaskärl m.m. Liten perlemoglänsande. Höra till samma fynd som föreg.

14560 Grekland	943. <u>En grafvård</u> af röd sandsten från Gythion (Marathon). På stenen läses inskriptionen: Förärad af Kapten H. Roos d. 12 Jan, 1876.
Italien (Pompeji)	944. <u>En liten glaskolf</u> , vid mynningen sönderslagen, c 4 tum lång. Funnen i Pompeji. Förärad jemte föreg.
Italien (Pompeji)	945. <u>Simpel lampa</u> af terracotta, äfven från Pompeji. Förärad jemte föreg.
Italien (Pompeji)	946. <u>En bronsring</u> af en rund sten, som på yttre sidan har regelbundna inskrifningar. Samma härkomst som föreg.
Italien (Pompeji)	947. <u>Fyra små kalkstenstärningar</u> från ett mosaikgolf i Pompeji. Förärade jemte föreg.
Kaukasien	984. <u>Bågspänne af brons</u> , grekisk form, funnen 1877 vid gräfning på en grafplats invid en nyare grekiskkatolsk kyrka i närheten af Kasbek. I det närmaste 6 tum bred och 4 $\frac{1}{2}$ t. hög. Förärade af studeranden A.H. Brotherus, okt. 1877. Ver. B. s. 169. 1031. <u>Ett stycke hvit marmor</u> , som synes hafva tillhört kapiteln af en kolonnett; betydligt förvittrad; sannolikt från Italien eller Grekland. Åtföljes af ett papper med anteckning: "förärad af Herr Kommissarien Ekebon" (K.F. Ignatii handstil).

14560
Grekland?

1041. Sittande qvinlig statyett af terra cotta med spår af (blågrön)färg. Ganska illa faren, men liknar de bekanta Tanagra=figurerna. Sederholmin lahja Kertschistä SMYlle 1884 22/3?

Venäjä
Kertsch

1041 b. Pronssisolkia Kertschistä, ostanut valtioarkeologi J.R. Aspelin eräältä juutalaiselta Odessassa v. 1884:

1. Iso kaarisolki ympyriäisestä vartaasta, yhdellä kiemuralla ja katkenneella palkimella. Neulan kotelo (hylsa) on pienempi kuin tavallisesti Italian tälläisissä pronssiajan soljissa (kts. Spännen från Bronsåldern af Oscar Montelius. Antiquarisk tidskrift för Sverige. Del 6 n:o 3, sivu 34-37. Vrt myös H. Hildebrand. Antiquarisk tidskrift IV. Spännets historia fig. 30 ja 33; sekä De förhistoriska folkens historia i Europa. fig. 94 ja 422). Tämä kotelon kapeus on sitä vastoin karakteriseeraava Kaukasien pronssi-ajan vanhemmille soljille (kts. E. Chantre Recherches Anthropologiques dans Le Caucase. Paris 1886 T. II. Pl. XXI-XXII). Solki lie-nee ainakin 3000 vuotta vanha (kts. O. Montelius. Die Bronzezeit im Orient und in Griechenland. Archiv für Anthropologie. Braunschweig 1892. B. XXI. H. I-II. s. 16-18).
2. Kaarisolki (65 mm pitkä) myöhempää kehitystä kuin edellinen. Kaari on latuskainen levy pilkkuviivasiraateilla. Neljä kiemuraa. Kotelon päässä pieni nuppi (jom-

14560

Kertsch

moisesta omituisuudesta "Certosa-tyyppi" Italiassa on kehittynyt. Kts. O. Montelius. Spännen från bronsåldern. Antiqu. Tidskrift s. 52-53 y.m.). Tämä nuppi kuuluu myöskin kaukasilaisten solkimuotojen kehitykseen (Vrt. E. Chantre. Rech. anthr. dans Le Caucase. T. III. Pl. XV kuva 15, jolla soljella lienee myöskin latuskainen kaari, mutta jonka spiraali on toista muotoa; kotelon päässä on kuitenkin nupin pidennyksen alku a la Chertosa).

3. Samanlainen kaarisolki, kuin edellinen, mutta pienempi (48 mm pitkä).

4. Kaarisolki (n.k. roomalainen provinssisolki, vrt H. Hildebrand, De förhistoriska folken i Europa, kuva 103 sivulla 177). Tämä muoto löytyy myös Kaukasiassa.

Chantre Rech. Anthr. T. III. Pl. XV.

5. Kaarisolki muotoa, joka tunnetaan germanilaiselta alalta. Tavataan myös Kaukasiassa. Vrt. e.m. Chantre. Rech. Anthr. dans Le Caucase T. III. XVII. k. 3. 4.

6. Kaarisolki germanilaista (frankilaista) tyyppiä (keskiseltä rauta-ajalta). Vrt. L. Lindenschmidt. Das römisch-Germanische Central-museum. Taf. V.

7. Vyösolki pronssista frankilaista tyyppiä; siinä on ollut 8 lasipäärlyä (6 järellä). Toisessa soljenpäässä yksi iso linnunpää. Vrt. L. Lindenschmidt Central-Museum. Taf. X. kuv. 2. (keskiseltä rauta-ajalta).

14560

Tanska

1047. Limsiökirves, pit. 159, lev. 70 ja paks. 33 mm, löydetty Kosterin seuduilla Mönsaarella Tanskassa. Museoon jättänyt Hra O. Malmund. S. My 18/10 1887.

Italia

puuttuu

1048. Rautatikari, 38,3 sentim. pitkä. Orneerattu - inlagda guld- och silfverblad - kahvassa, väistimessä ja yläosassa terää. Kuvattu konserveerauk:ssa 12/5 1890, jossa sanotaan "Ignatiuksen tikariksi"?

Italia

puuttuu

1049e. Kaksi lakkaan painettua kopiota eräästä nuolenpääkirjoituksella varustetusta kealaisesta amuletista, joka on paroni Fr. Linderin hallussa Mustiossa. Maisteri A. Hackmanin lahjoittama SMYlle 29/X 1892. Kopioita seuraa Menanderin selittävä kirje kirjoitukseen. Verif. s. 432.

14561

Sverige

Stenålders - vapen och - redskap samt några järnåldersföremål från olika delar af Sverige, uppköpta om hösten 1892 och om våren 1893 i Stockholm af mag. Alfred Hackman. Dels förärade, dels sålda till Finska Fornminnesföreningen den 13 dec. 1893. Lösesumman utgjorde 100 Fmf. *

Föremål af sten från yngre stenåldern.

1. Båtformig stenyxa. Längd 19.1 cm, största bredd 6.6 cm. Grå stenart. Fyndort: Fliseryd, Kalmar län.

2. Stenyxa med skafthål nära banen. Banen afrundad. Öfre ytan svagt hvälfd, undre platt. Genomskärningen vid midten afrundadt